

عنوان مقاله:

اثر دعاوی تجزیه ناپذیر بر توقیف دادرسی، و استرداد دعوی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فقه اقتصادی، دوره 6، شماره 5 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

هادی رستمی لاشه - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، گروه حقوق، واحد پردیس البرز، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

رضا شکوهی زاده - دانشیار گروه حقوق خصوصی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

عباس کریمی - استاد گروه حقوق خصوصی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

محسن اسماعیلی - دانشیار گروه حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تجزیه پذیری یا تجزیه ناپذیری دعوی یکی از موضوعات و مسائل مهم آئین دادرسی مدنی است که تبیین آن اهمیت و ضرورت بالایی دارد. تعیین آثار دعاوی تجزیه ناپذیر، متضمن آثار مثبت هم برای وکلای دادگستری و هم دادرسان دادگاه ها است. بر همین اساس هدف مقاله حاضر بررسی اثر دعاوی تجزیه ناپذیر بر توقیف دادرسی و استرداد دعوی است. مواد و روش ها: مقاله حاضر توصیفی- تحلیلی است. مواد و داده ها نیز کیفی است و از فیش برداری در گردآوری مطالب و داده ها استفاده شده است. ملاحظات اخلاقی: در این مقاله، اصالت متون، صداقت و امانت داری رعایت شده است. یافته ها: یافته ها نشان داد در دعاوی متعدد غیر قابل تفکیک، اگر موجبات توقیف یکی از دعاوی حادث شود دعاوی دیگر نیز متوقف میشود و در دعاوی واحد با تعدد اصحاب دعوا که دعا از حیث تعدد خواهان ها و یا تعدد خواندگان قابلیت تجزیه را ندارد، فوت یا حجر یا زوال سمت یکی از اصحاب دعوا باعث توقف دادرسی نسبت به کلیه اصحاب دعوا می گردد. نتیجه: نتیجه اینکه در دعاوی متعدد، استرداد یکی از دعاوی ملازم های با استرداد دعاوی دیگر ندارد؛ چه دعاوی قابلیت تفکیک از یکدیگر را نداشته باشند و چه نداشته باشند. در دعاوی واحد با تعدد اصحاب دعوا نیز در صورتی که دعا از حیث تعدد خواهان ها و یا تعدد خواندگان قابلیت تجزیه را نداشته باشد، استرداد دادخواست یا دعا از جانب هریک از خواهان ها یا نسبت به هر یک از خواندگان پذیرفته است و باعث می شود باقی مانده دعا قابلیت استماع را از دست بدهد.

کلمات کلیدی:

دعوی، دعاوی تجزیه ناپذیر، توقیف دادرسی، استرداد دعوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2037018>

